

Fyra tecken på hyckleri – en allvarlig varning

Hadithen på svenska

‘Abdullah ibn ‘Amr – må Allah vara nöjd med honom och hans far – berättade att Guds Sändebud ﷺ sade:

”Fyra egenskaper – den som har dem alla är en fullständig hycklare. Och den som har en av dem har ett drag av hyckleri, tills han överger det: När han talar – ljuger han. När han lovar – sviker han. När han får ett förtroende – bryter han det. Och när han tvistar – går han över gränsen.”

(Autentisk – överens om dess autenticitet, [Sahih Muslim: 58])

Förklaring

Denna hadith är en kraftfull varning mot **nifaq (hyckleri)** – att utåt visa tro, men i handling motsäga den. Profeten ﷺ nämner fyra kännetecken som avslöjar en hycklare:

1. **Ljuger när han talar** – brist på ärlighet
2. **Bryter löften** – opålitlighet
3. **Förråder förtroenden** – svekfullhet

Fyra tecken på hyckleri – en allvarlig varning

4. Överskrider gränser i tvist – orättvisa och aggressivitet

Att ha dessa egenskaper betyder inte nödvändigtvis att man är en fullständig hycklare i trosfrågor, men det är **ett tecken på moraliskt hyckleri** – något som är allvarligt och måste bekämpas.

Lärdomar från hadithen

- Hyckleri är en farlig sjukdom i hjärtat som kan leda till fördärv
- Dessa fyra egenskaper är praktiska indikatorer på inre brister i tron
- Islam kräver ärlighet, pålitlighet, lojalitet och rättvisa i alla relationer
- Hadithen uppmanar oss att granska oss själva och rensa våra hjärtan från dessa drag

Praktiskt råd

- Var sanningsenlig – även när det är svårt eller obekvämt
- Håll dina löften – ditt ord är en spegling av din karaktär
- Bevara förtroenden – respektera andras tillit till dig
- I konflikter – håll dig till sanningen och undvik orättvisa eller överdrifter
- Be Allah: *”Å Allah, rena mitt hjärta från hyckleri, gör mig sann i mitt tal, trogen i mina löften, pålitlig i mina förtroenden, och rättvis i mina tvister.”*

Originaltext på arabiska

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْ نِفَاقٍ حَتَّى يَدَعَهَا: إِذَا حَدَّثَ كَذَبًا، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ». [صحيح] – [متفق عليه] – [صحيح مسلم: 58]